

disk Ministerråd skal spille en større rolle globalt set, altså i større omfang diskutere udenrigs- og sikkerhedspolitik og f.eks. kunne modarbejde den udbredte tortur, vi har set rundt omkring i verden, og komme med udtalelser som den, man kom med for nogle år siden, hvor der blev protesteret mod Rusland, som prøvede at presse Danmark til at aflyse Tjetjenienkonferencen? Skal Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd på tilsvarende vis kunne tage stilling til, hvad der foregår rundt omkring i verden, og yde et nordisk bidrag til at få en mere fredelig og demokratisk verden?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jamen både Danmark og det nordiske samarbejde skal da gøre alt, hvad der overhovedet er muligt. På alle fronter, hvor vi overhovedet har noget at skulle have sagt, skal vi arbejde mest muligt for at komme både tortur og al den umenneskelighed, der ellers sker rundt omkring i verden, til livs, så det kan vi da kun sige ja til. Selvfølgelig skal vi arbejde for det, alt andet ville være uøret.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til den konservative ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Jeg vil som de andre ordførere sige tak til ministeren for en fyldig redegørelse.

Det nordiske samarbejde er vigtigt. I kraft af dette samarbejde er der opnået en lang række resultater gennem årene såsom pasfrihed, kultursamarbejde, forskningssamarbejde, sprogkonventionen, finansielt samarbejde gennem Nordisk Investeringsbank og minimering af grænsehindringer med Bornholm som det sidste aktuelle eksempel.

Samarbejdet i Norden står ikke isoleret, men skal ses som en del af det geografisk set større samarbejde, der foregår i EU. Vi er både danskere, borgere i Norden og europæere, og fundamentet i samarbejdet er den nordiske kultur med fokus på, hvordan vi lever sammen, og på nordisk kulturelt samarbejde.

Kl. 19.15

Der sker det, at når noget står på i tilpas lang tid, får det et selvstændigt liv undervejs. For at fastholde fokus må der sættes ind med løbende reformer, og det er det, der sker i øjeblikket. Vi

er midt i en reformeringsproces, der har til formål at skabe et politisk, dynamisk og mere synligt målrettet nordisk samarbejde, og det er principielt godt.

Men så kommer mine bekymringer, og de gælder kulturområdet. Som jeg før nævnte, er det et meget centralt område i det nordiske samarbejde. Den struktur, Ministerrådet arbejder for, indebærer, at ikke kun projekter, der er indlysende gode og relevante, ses efter i sømmene og standses, men også yderst velfungerende kulturprojekter brydes op og spredes for alle vinde i reformismens hellige eller i disse tilfælde uhellige navn.

Der er fart på nu. De reformer, Ministerrådet vil gennemføre, skal åbenbart gennemføres meget hurtigt, uden at man tager sig tid til at se efter, hvad der rent faktisk er godt, og hvad der måtte være skidt for kulturudøvelsen.

Det, det handler om – eller rettere: det, det må handle om – er at opfylde nogle formål. Hvad er formålet med at samarbejde om kultur i nordisk sammenhæng? Ja, det er at give rammer og muligheder for, at mange mennesker kan beskæftige sig med og lære om andre nordiske landes kultur. Formålet må være, at befolkningerne kan have glæde af kulturelle aktiviteter.

Ministerrådet lægger op til en meget hurtig gennemførelse af reformerne. Ministerrådet nærmest tromler en kulturpolitisk reform hen over os, en centralistisk politik, der ikke tager særlige hensyn til det, der kaldes armslængdeprincippet.

Ministerrådet lægger op til, at der skal ske besparelser efter salamimetoden. Nordisk Kulturfond skal pålægges besparelser, men det er ikke nødvendigt. De kan lægges andre steder i budgettet. Vi er enige om en omstrukturering, der medfører, at der skal være besparelser, som går til omprioriteringspuljen, på alle konti, men jeg mener ikke, det er hensigtsmæssigt at spare på Nordisk Kulturfond, og det er der bred enighed om i Kulturdvalget.

I redegørelsen er det nævnt, at de baltiske lande nu er selvkørende, og at vi kan flytte fokus til næste område, dvs. Vestrusland. Det synes mig noget hurtigt at flytte fokus. De baltiske lande er ikke godt nok kørende i deres demokratiske udvikling. De mangler hele den folkelige opbygning, der sker, når befolkningen som sådan involverer sig i politiske processer. Det kan fremmes med folkeoplysende aktiviteter, men der er ikke fokus på denne vigtige dannelsesproces i ministerens redegørelse, og jeg vil efter-